

Streszczenie decyzji Komisji**z dnia 26 lutego 2014 r.****dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 Porozumienia EOG****(Sprawa AT.39398 Visa MIF)***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 1199 final)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

(2014/C 147/06)

W dniu 26 lutego 2014 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 Porozumienia EOG. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

(1) Sprawa dotyczy ustalania uzgadnianych wielostronnie opłat interchange („wielostronne opłaty interchange”) przez Visa Europe Limited („Visa”), które odnoszą się do transakcji na poziomie regionalnym, niektórych transakcji krajowych⁽²⁾ i transakcji z punktów sprzedaży spoza EOG w ramach Visa Europe⁽³⁾, dokonanych z użyciem konsumenckich kart kredytowych Visa oraz kart debetowych Visa oraz zasad odnoszących się do transgranicznego świadczenia usługi acquiringu.

1. WSTĘPNE WĄTPLIWOŚCI DOTYCZĄCE KONKURENCJI

(2) W pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń z dnia 3 kwietnia 2009 r. („pisemne zgłoszenie zastrzeżeń”) Komisja wstępnie stwierdziła, że Visa Europe naruszyła art. 101 Traktatu oraz art. 53 Porozumienia EOG przy ustalaniu wielostronnych opłat interchange.

(3) W dniu 8 grudnia 2010 r. Komisja przyjęła decyzję na mocy art. 9 rozporządzenia nr 1/2003 („decyzja w sprawie zobowiązań”). Decyzja nadała prawnie wiążący charakter zobowiązaniom podjętym przez Visa Europe na okres 4 lat, dotyczącym: (i) ograniczenia do poziomu 0,20 % średniej ważonej wielostronnej opłaty interchange stosowanej do objętych postępowaniem konsumenckich transakcji debetowych; oraz (ii) utrzymania lub wprowadzenia szeregu zmian w wewnętrznych zasadach sieci.

(4) W uzupełniającym pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń („uzupełniające pisemne zgłoszenie zastrzeżeń”) w dniu 31 lipca 2012 r. Komisja przeformułowała i dopracowała swoje zastrzeżenia w odniesieniu do wielostronnych opłat interchange dla konsumenckich kart kredytowych. Ponadto Komisja rozszerzyła zakres postępowania na bezpośrednie stosowanie międzyregionalnych (lub międzynarodowych) wielostronnych opłat interchange, w sytuacjach, gdy akceptanci znajdują się na obszarze EOG, a także przyjęła wstępny pogląd, że zasady Visa Europe dotyczące transgranicznego świadczenia usługi acquiringu naruszyły art. 101 Traktatu oraz art. 53 Porozumienia EOG.

(5) Opłaty interchange są w rzeczywistości uiszczane przez bank akceptanta („agent rozliczeniowy”) na rzecz banku posiadacza karty („wydawca karty płatniczej”) za każdą transakcję dokonaną w punkcie handlowym przy użyciu karty płatniczej. Gdy posiadacz karty używa karty płatniczej, nabywając towary lub usługi od akceptanta, w rzeczywistości to akceptant uiszcza opłatę na rzecz swojego agenta rozliczeniowego. Agent rozliczeniowy zatrzymuje część tej opłaty (marżę agenta rozliczeniowego), część przekazywana jest wydawcy karty płatniczej (wielostronna opłata interchange), a niewielka część trafia do operatora systemu (w tym przypadku przedsiębiorstwa Visa). W praktyce istotną część opłaty akceptanta stanowi wielostronna opłata interchange.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Obecnie w Belgii, na Węgrzech, w Irlandii, w Islandii, we Włoszech, w Luksemburgu, na Malcie, w Niderlandach, na Łotwie i w Szwecji.

⁽³⁾ Są to transakcje przeprowadzane z akceptantami znajdującymi się w EOG z użyciem konsumenckich kart Visa wydanych na obszarze działalności Visa Europe w krajach nienależących do EOG. Obszar działalności Visa Europe obejmuje EOG, Andorę, Wyspy Owcze, Grenlandię, Izrael, Monako, San Marino, wyspy Svalbard i Jan Mayen, Szwajcarię, Turcję oraz Watykan.

(6) We wstępnej ocenie wyrażono obawę, że celem i skutkiem wielostronnych opłat interchange jest znaczące ograniczenie konkurencji na rynkach usług acquiringu, ze szkodą dla akceptantów oraz, pośrednio, ich klientów. Wydaje się, że wielostronne opłaty interchange zawyżają podstawę, na której agenci rozliczeniowi ustalają wysokość opłaty akceptanta, gdyż wprowadzają istotny czynnik kosztów wspólny dla wszystkich agentów rozliczeniowych. Według wstępnej oceny Komisji wielostronne opłaty interchange stosowane przez przedsiębiorstwo Visa Europe nie są w sposób obiektywny konieczne. Ograniczający skutek na rynkach usług acquiringu potęguje się w efekcie wpływu, jaki wielostronne opłaty interchange wywierają na sieć i rynki emisyjne, jak również na inne zasady i praktyki sieci, mianowicie zasada honorowania wszystkich kart, zasada niedyskryminacji, łączenie⁽¹⁾ oraz segmentacja rynków usług acquiringu ze względu na zasady ograniczające transgraniczne świadczenie tych usług⁽²⁾. Ponadto, według pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń i uzupełniającego pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, wielostronne opłaty interchange nie spełniają wymogów pozwalających na objęcie ich wyjątkiem na podstawie art. 101 ust. 3 Traktatu ze względu na przyczynianie się do większej skuteczności, przy zastrzeżeniu dla użytkowników słusznej części zysku, który z tego wynika.

(7) W systemie Visa Europe agenci rozliczeniowi świadczący transgranicznie usługi acquiringu podlegają zasadzie polecającej stosowanie wielostronnych opłat interchange w kraju transakcji. Zgodnie z tą zasadą tacy agenci rozliczeniowi muszą stosować jako standard wielostronne opłaty interchange specyficzne dla poszczególnych krajów, międzyregionalne wielostronne opłaty interchange lub zarejestrowane krajowe wielostronne opłaty interchange. Członkowie systemu wydający karty Visa oraz działający jako agenci rozliczeniowi w kraju zawierania transakcji oraz świadczący usługi acquiringu za granicą mogą stosować inne opłaty interchange niż krajowe lub specyficzne dla danego kraju po zawarciu dwustronnych umów o niższych bądź zerowych opłatach interchange. Jeśli jednak podmioty świadczące transgranicznie usługi acquiringu zechcą zawrzeć umowy dwustronne tego rodzaju, mogą znaleźć się w niekorzystnym położeniu, ponieważ prawdopodobnie nie będą miały silnych powiązań z krajowymi podmiotami wydającymi karty. W krajach, w których istnieją znaczące dwustronne umowy obejmujące krajowych agentów rozliczeniowych, agenci działający transgranicznie będą przeważnie musieli zastosować wyższe, specyficzne dla danego kraju, lub międzyregionalne wielostronne opłaty interchange lub zarejestrowane krajowe wielostronne opłaty interchange. Zasada ta uważana jest również ze względu na cel i skutek za terytorialne i cenowe ograniczenie, które utrudnia agentom rozliczeniowym w krajach, w których wielostronna opłata interchange jest niższa, oferowanie swoich usług w innych krajach po cenach odzwierciedlających ich niskie opłaty. Zważywszy, że celem jest stworzenie wewnętrznego rynku płatności, jest to bardzo poważne ograniczenie, które wydaje się nieuzasadnione. Taki sztuczny podziału rynków usług acquiringu szkodzi konsumentom, ponieważ akceptanci zmuszeni są do płacenia wyższych cen za te usługi. W związku z tym Komisja w uzupełniającym pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń wstępnie przyjęła pogląd, że celem i treścią tego przepisu jest utrzymanie segmentacji krajowych rynków poprzez ograniczenie wejścia na rynek i konkurencji cenowej agentów rozliczeniowych świadczących transgranicznie usługi acquiringu.

2. DECYZJA W SPRAWIE ZOBOWIĄZAŃ

(8) W dniu 10 maja 2013 r., zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, aby odpowiedzieć na obawy Komisji dotyczące konkurencji, Visa Europe zaproponowała przyjęcie zobowiązań.

(9) W dniu 14 czerwca 2013 r., zgodnie z art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowano zawiadomienie, w którym streszczono sprawę i podsumowano zaproponowane zobowiązania oraz wezwano zainteresowane strony trzecie do przedstawienia uwag na temat zobowiązań w terminie jednego miesiąca od daty publikacji zawiadomienia. W dniu 30 sierpnia 2013 r. Komisja przekazała przedsiębiorstwu Visa Europe uwagi zainteresowanych osób trzecich otrzymane po opublikowaniu zawiadomienia. W dniu 5 listopada 2013 r. przedsiębiorstwo Visa Europe przedstawiło zmienione zobowiązania.

⁽¹⁾ HACR jest zasadą systemu Visa zobowiązującą akceptantów, którzy zawarli umowę o przyjmowaniu płatności określoną marką karty (na przykład Visa, Visa Electron lub V PAY) do akceptowania wszystkich prawidłowo przedstawionych kart takiej marki w sposób niedyskryminacyjny oraz bez względu na to, jaki wydał ją bank, i na typ karty w ramach danej marki. NDR jest zasadą systemu Visa, która uniemożliwia akceptantom doliczanie dodatkowych opłat do transakcji dokonywanych z użyciem kart płatniczych Visa, Visa Electron lub V PAY, chyba że miejscowe przepisy zawierają wyraźny wymóg, aby akceptant mógł pobierać dopłatę. Łączenie jest praktyką, zgodnie z którą agencji rozliczeniowi pobierają od akceptantów takie same opłaty za akceptację różnych kart płatniczych w ramach tego samego systemu płatności (np. debetowe i kredytowe karty Visa) lub za akceptację kart płatniczych należących do różnych systemów kart płatniczych (np. kart kredytowych Visa i MasterCard). W swojej wstępnej ocenie, że te zasady i praktyki prowadzą do zmniejszenia zdolności akceptantów do utrudniania zbiorowego wykorzystywania siły rynkowej członków sieci Visa Europe poprzez wielostronne opłaty interchange, wzmacniając w ten sposób antykonkurencyjne skutki wielostronnej opłaty interchange.

⁽²⁾ Transgraniczne świadczenie usług acquiringu jest działalnością prowadzoną przez agentów rozliczeniowych mającą na celu rekrutację potencjalnych akceptantów mających siedzibę w innym państwie niż agent rozliczeniowy.

(10) Decyzją z dnia 26 lutego 2014 r., zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, Komisja nadała zmienionym zobowiązaniom charakter wiążący dla Visa Europe przez okres czterech lat. Zasadnicza treść zobowiązań jest przedstawiona poniżej.

- a) Visa Europe zobowiązuje się do ograniczenia średniej ważonej wielostronnej kredytowej opłaty interchange w ramach EOG stosowanej do transakcji przy użyciu jej konsumenckich kart kredytowych do poziomu 0,3 % w terminie dwóch miesięcy od momentu powiadomienia Visa Europe o decyzji w sprawie zobowiązań.
- b) Pułap ten będzie także stosowany dwa lata po ogłoszeniu decyzji o zobowiązaniach oddzielnie w każdym z krajów EOG, w którym Visa Europe bezpośrednio określa konkretne stawki wielostronnych opłat interchange dla krajowych konsumenckich kart kredytowych, oraz w krajach EOG, w których wielostronne opłaty interchange dla kart kredytowych w ramach EOG stosowane są do transakcji krajowych w przypadku braku innych wielostronnych opłat interchange.
- c) Visa Europe proponuje również, że zagwarantuje, by począwszy od dnia 1 stycznia 2015 r.:
- pułap 0,3 % dla wielostronnych opłat interchange dla kart kredytowych miał również zastosowanie do wszystkich wielostronnych opłat interchange ustalanych przez Visa Europe w odniesieniu do transakcji z udziałem akceptantów znajdujących się w EOG, dokonanych przy użyciu konsumenckich kart kredytowych Visa wydanych w krajach nienależących do EOG położonych na obszarze działalności Visa Europe⁽¹⁾ (stosowanych w ramach Visa Europe wielostronnych opłat kredytowych interchange poza EOG), oraz
  - pułap 0,2 % dla wielostronnych opłat debetowych interchange miał zastosowanie również do wszystkich wielostronnych opłat interchange ustalanych przez Visa Europe w odniesieniu do transakcji z udziałem akceptantów znajdujących się w EOG przy użyciu konsumenckich kart debetowych Visa wydanych w krajach nienależących do EOG położonych na obszarze działalności Visa Europe (stosowanych w ramach Visa Europe wielostronnych opłat debetowych interchange poza EOG).
- d) Visa Europe zobowiązuje się zmienić swoje przepisy dotyczące transgranicznego świadczenia usług acquiringu, począwszy od dnia 1 stycznia 2015 r., w celu umożliwienia agentom rozliczeniowym świadczącym takie usługi oferowania krajowych debetowych wielostronnych opłat interchange, krajowych kredytowych wielostronnych opłat interchange mających zastosowanie na terenie akceptanta lub wielostronnej opłaty interchange w wysokości 0,2 % w przypadku transakcji debetowych konsumentów i 0,3 % w przypadku transakcji kredytowych konsumentów, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków.
- e) Visa Europe zobowiązuje się nadal wdrażać dalsze środki służące przejrzystości. Visa Europe zobowiązuje się w szczególności do:
- wprowadzenia zasady, która będzie zobowiązywać agentów rozliczeniowych do oferowania akceptantom opłaty akceptanta wycenionej według podstawy „wielostronna opłata interchange plus plus” w odniesieniu do opłaty administracyjnej (innymi słowy agent rozliczeniowy musi, na żądanie, wyraźnie rozdzielić w swoich umowach i fakturach opłatę za obsługę akceptanta na trzy elementy, mianowicie wielostronną opłatę interchange, wszystkie pozostałe należne opłaty dotyczące systemu płatności oraz opłatę agenta rozliczeniowego). Visa Europe będzie wymagała od agentów rozliczeniowych wdrożenia tej zasady w terminie 12 miesięcy od powiadomienia Visa Europe o decyzji w sprawie zobowiązań w odniesieniu do wszystkich nowych umów i w terminie 18 miesięcy w odniesieniu do umów już zawartych,
  - wprowadzenia uproszczonej struktury wielostronnych opłat interchange ustalanych przez Visa Europe przewidującej zmniejszenie o co najmniej 25 % liczby kategorii opłat w celu poprawy przejrzystości i porównywalności stawek.
- (11) Visa Europe wyznaczy pełnomocnika ds. monitorowania, który będzie kontrolował wywiązywanie się ze zobowiązań przez Visa Europe. Komisja jest upoważniona do przyjęcia lub odrzucenia kandydatury pełnomocnika ds. monitorowania, zanim zostanie on mianowany.
- (12) Zobowiązania będą obowiązywać przez okres czterech lat od daty powiadomienia Visa Europe o decyzji w sprawie zobowiązań.
- (13) Przedstawiona w zobowiązaniach średnia ważona wielostronna opłata interchange została poddana ocenie w ramach „testu obojętności dla handlowca”. W decyzji uznano, że zobowiązania są odpowiednie i niezbędne dla rozwiązania kwestii określonych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń i uzupełniającym pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń oraz że nie są nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Obszar działalności Visa Europe obejmuje EOG, Andorę, Wyspy Owcze, Grenlandię, Izrael, Monako, San Marino, wyspy Svalbard i Jan Mayen, Szwajcarię, Turcję oraz Watykan.

(14) Dnia 17 lutego 2014 r. Komitet Doradczy ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydał pozytywną opinię dotyczącą przyjęcia decyzji. W dniu 19 lutego 2014 r. urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające wydał sprawozdanie końcowe.

(15) Decyzja ta zakończyła postępowanie w odniesieniu do uzgadnianych wielostronnie przez Visa Europe opłat interchange dla kart kredytowych w krajach EOG, stosowanych przez Visa Europe wielostronnych krajowych opłat interchange dla kart kredytowych, stosowanych w ramach Visa Europe wielostronnych opłat interchange dla kart kredytowych i debetowych spoza EOG, międzynarodowych wielostronnych opłat interchange oraz przepisów sieci Visa Europe dotyczących wielostronnych opłat interchange w przypadku transgranicznego świadczenia usług acquiringu.

(16) Niniejsza decyzja nie dotyczy jednak wielostronnych opłat interchange stosowanych przez Visa Inc. oraz Visa International Service Association, w sprawie których Komisja będzie nadal prowadzić dochodzenie.
